

BEYKENT ÜNİVERSİTESİ

III. ULUSLARARASI TERÖRİZM VE GÜVENLİK KONFERANSI

13 Aralık 2019

Beykent Üniversitesi Taksim Yerleşkesi Adem Çelik Amfisi

III. CONFERENCE ON INTERNATIONAL TERRORISM AND SECURITY

13 December 2019

Beykent University, Taksim Campus Adem Çelik Lecture Hall

BİLDİRİ KİTABI / PROCEEDING BOOK

**İSTE
GELECEK**

Beykent Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
III. Uluslararası Terörizm ve Güvenlik Konferansı
Bildiri Kitabı

Beykent University
Faculty of Economics and Administrative Sciences
III. Conference on International Terrorism and
Security
Proceeding Book

EDİTÖRLER / EDITORS

Baş Editör / Editor in Chief

Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Atahan Birol KARTAL

Yardımcı Editör / Associate Editor

Arş. Gör./ R. Asst. Çiğdem YILDIZ ÇAKAN

III. Uluslararası Terörizm ve Güvenlik Konferansı Bildiri Kitabı

III. Conference on International Terrorism and Security Proceeding Book

BEYKENT ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI:

EDİTÖRLER / EDITORS

Dr. Öğr. Üyesi / Asst. Prof. Atahan Birol KARTAL

Arş. Gör. / R. Asst. Çiğdem YILDIZ ÇAKAN

e-ISBN: 978-975-6319-46-8

YAYIN NO: 146

YAYIN HAKLARI

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında yayınevinden izin alınmadan çoğatılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

III. ULUSLARARASI TERÖRİZM VE GÜVENLİK KONFERANSI III. CONFERENCE ON INTERNATIONAL TERRORISM AND SECURITY

Tarih: 13 Aralık 2019 - **Conferance Date:** 13 December 2019 **Saat:** 09:00-16:00 - **Time:** 9.00-16.00

Yer: Beykent Üniversitesi Taksim Yerleşkesi Adem Çelik Amfisi

Venue: Beykent University, Taksim Campus Adem Çelik Lecture Hall

BEYKENT ÜNİVERSİTESİ

beykent.edu.tr

III. ULUSLARARASI TERÖRİZM VE GÜVENLİK KONFERANSI / III. CONFERENCE ON INTERNATIONAL TERRORISM AND SECURITY

DÜZENLEME KURULU / ORGANIZING COMMITTEE

- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Atahan Birol KARTAL (Başkan- Chairman)
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. İlhami B. DEĞİRMENCİOĞLU
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Ayşe Ezgi GÜRCAN
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Levent DEMİRELLİ
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Ülke Evrim UYSAL
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Mustafa KARAHÖYÜK
- Arş. Gör./ R. Asst. Erdal BAYRAKTAR
- Arş. Gör./ R. Asst. Taylan Özgür ÜRESİN
- Arş. Gör./ R. Asst. Çiğdem YILDIZ ÇAKAN

BİLİM VE DANIŞMA KURULU / SCIENTIFIC ADVISORY BOARD

- Prof. Dr./ Prof. Otmar HÖLL (Viyana Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Ali Vahit TURHAN (Beykent Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Barış ÖZDAL (Uludağ Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Gülden AYMAN (İstanbul Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Heinz GÄRTNER (Viyana Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Levent ÜRER (Beykent Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Mesut Hakkı CAŞIN (Yeditepe Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Mithat BAYDUR (Okan Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Ragıp Kutay KARACA (İstanbul Aydın Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Yaşar ONAY (İstanbul Üniversitesi)
- Prof. Dr./Prof. Mitko BOGDANOSKI (Harp Akademisi – Makedonya)
- Prof. Dr./Prof. Wang LI (Jilin Üniversitesi – Çin)
- Doç. Dr./ Assoc. Prof. Armağan GÖZKAMAN (Beykent Üniversitesi)
- Doç. Dr./ Assoc. Prof. Gültekin YILDIZ (Milli Savunma Üniversitesi)
- Doç. Dr./ Assoc. Prof. Hikmet KIRIK (İstanbul Üniversitesi)

- Doç. Dr./ Assoc. Prof. Mert GÖKIRMAK (Uludağ Üniversitesi)
- Doç. Dr./ Assoc. Prof. Pınar BAL (Beykent Üniversitesi)
- Doç. Dr./ Assoc. Prof. Zeki Gültekin SÜMER (Beykent Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Güngör ŞAHİN (Milli Savunma Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Mehmet Cem OĞULTÜRK (Milli Savunma Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Giovanni ERCOLANI (Murcia Üniversitesi – İspanya)

İÇİNDEKİLER/ CONTENTS

KISALTMALAR / ABBREVIATIONS.....	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ / LIST OF FIGURES.....	x
ÖNSÖZ / PREFACE	1
GİRİŞ / INTRODUCTION	1
1. KONFERANSIN HEDEFLERİ / AIMS OF THE CONFERENCE	1
2. KONFERANSIN YÖNTEMİ / METHOD OF THE CONFERENCE.....	1
3. KONFERANS KATILIMCILARININ SUNUMLARI / PRESENTATIONS OF PARTICIPANTS	1
3.1. Ali ASKER	1
3.2. Kristina MISHEVA	4
3.3. Mehmet Cem OĞULTÜRK.....	6
3.4. Güngör ŞAHİN	9
3.5. İlhami Binali DEĞİRMENCİOĞLU	11
3.6. Filiz KATMAN.....	14
3.7. Giovanni ERCOLANI	16
3.8. Atahan Birol KARTAL.....	18
KAYNAKÇA / BIBLIOGRAPHY	21

KISALTMALAR / ABBREVIATION LIST

FSB	: Federal Güvenlik Birimi
RF	: Rusya Federasyonu
BM	: Birleşmiş Milletler
DAES(H)	: Irak Şam İslam Devleti
ISIL	: The Islamic State in Iraq and the Levant
START	: Study of Terrorism and Responses to Terrorism
NATO	: Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü
UNDP	: Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı
ICISS	: Uluslararası Müdahale ve Devlet Egemenliği Komisyonu
R2P	: Responsibility to Protect
U.S.(A.)	: The United States (of America)
PYD	: The Democratic Union Party (Syria)
ABD	: Amerika Birleşik Devletleri
YPG	: Halkçı Koruma Birlikleri (Suriye Demokratik Birlik Partisi PYD’nin bir kolu)
PKK	: Kürdistan İşçi Partisi
SDF	: Syrian Democratic Forces
IR	: International Relations
EU	: European Union
CoE	: European Centre of Excellence

ŞEKİLLER LİSTESİ/ LIST OF FIGURES

Şekil 1.	12
Şekil 2.	13

ÖNSÖZ/ PREFACE

GİRİŞ/ INTRODUCTION

1. KONFERANSIN HEDEFLERİ / AIMS OF THE CONFERENCE

Beykent Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi tarafından düzenlenmiş olan “3. Uluslararası Terörizm ve Güvenlik Konferansı” alanında önemli araştırmacı, akademisyen ve profesyonelleri bir araya getirerek, araştırmacıları uluslararası terörizm, yabancı terörist savaşçılar, uluslararası güvenlik ve hibrit tehditler konularında bilgilendirmeyi hedeflemiştir.

2. KONFERANSIN YÖNTEMİ/ METHOD OF THE CONFERENCE

Konferans, katılımcı akademisyenlerin hazırlamış oldukları sunumlar üzerinden yapılmıştır. Her araştırmacı, uluslararası terörizm ve güvenlik kapsamında değerlendirilmesini istediği konu üzerinde durup, gelen soruları yanıtlayarak katkıda bulunmuştur.

3. KONFERANS KATILIMCILARININ SUNUMLARI/ PRESENTATION OF THE PARTICIPANTS

Katılımcı sunumları yapılmış oldukları sıra ile eklenmiştir.

3.1. Doç Dr./ Assoc. Prof. Ali ASKER

SİYASET VE HUKUK ZAVİYESİNDEN RUSYA’DA TERÖR OLGUSUNA BİR BAKIŞ

Terör olgusu tarihin gelişim evrelerinde farklı şekillerde ortaya çıkmıştır. Terörle ilgili kullanılan kavramlara genel olarak korkutmak, dehşete düşürmek, korkutup kaçırmak, caydırmak gibi anlamlar yüklense de temelinde yatan değişmez unsur şiddettir. Kökeni Latince “*terrere*” sözcüğünden türetilen “terör” kelimesi zamanla uluslararası bir terim haline gelmiştir. Terörizm kavramının herkes tarafından kabul gören belli bir tanımı bulunmamaktadır. Bu durum terörizmle mücadele alanındaki önlemlerin etkinliğini azaltırken, uluslararası adli yardımlaşma açısından da engel oluşturmaktadır. Araştırmalara göre bugüne kadar farklı disiplinlerce 212’den fazla terör tanımı yapılmıştır. Bu tanımların 90’ı hükümetler ve diğer kurumlar tarafından kullanılmıştır ve hali hazırda kullanılmaya devam etmektedir.

Terör örgütlerinin benimsemiş oldukları siyasi ve ideolojik bakış açılarına göre sağ, sol, dini vb. gruplandırmalar ve alt gruplandırmalar yapılmaktadır. Fakat ideolojik tercih; terör örgütlerinin her zaman “sadık kalmadıkları” bir unsurdur. Zira terör olgusunun temelinde yatan en önemli unsur şiddet, korkutmak, yıldırma ve bu amaçla saldırı düzenlemek veya hedefin imhası eylemini gerçekleştirmektir.

Bu yüzden çoğu zaman terör örgütlerinin faaliyetlerinde beyan ettikleri ideolojik tercihlerden ciddi sapmalar söz konusudur.

Günümüzde Rusya Federasyonu'nda (RF/ Rusya) bilimsel literatürde, ayrıca hukuk ve siyaset bilimi üzerine yapılan çalışmalarda terör konusuna sıkça rastlanmaktadır. Keza dünyadaki birçok devlet gibi Rusya'da da terör olayları zaman zaman kamuoyunun ve yönetimin dikkatini ciddi şekilde meşgul etmiştir.

Rusya tarihinde 19. yüzyılın ortalarından 20. yüzyılın başlarına kadarki dönemde ciddi yankı uyandıran siyasi terör olaylarının yaşandığını görmekteyiz. 1881 tarihinde Çar Aleksandr'ın, 1911'de Başbakan B.A. Stolipin'in suikast sonucunda öldürülmesi bu olaylar silsilesindendir. Siyasi terör olaylarından bahsederken anarşist örgütlerin faaliyetleri özellikle vurgulanmaktadır. Rus siyasi literatüründe kullanılan "devlet terör"ü kavramıyla devletin halka veya kişilere karşı işlediği suçlar anlaşılmaktadır. Bu kavramla ilk akla gelen olaylar devletin istihbarat örgütleri tarafından tanınmış kişilere karşı işlenen imha eylemleri (örn. Trotski'nin öldürülmesi) ve totaliter rejimin politikaları kapsamında uyguladığı halka (halklara) karşı işlediği şiddet ve baskıdır. Ekim Devrimi'nin hemen ardından "devrim karşıtı unsurların imha eylemleri", Stalin döneminin tasfiye ve baskı politikaları, ceza kamplarına sürülme, yargısız infaz, Golodomor (Ukrayna ve Rusya'nın Kuban bölgesinde suni olarak yaratılan kıtlık sebebiyle milyonlarca insanın öldürülmesi) vs. olaylar günümüzde çokça tartışılmaktadır.

Sovyetler Birliği'nin yıkılma sürecine girmesi, milliyetçi akımların güçlenmesi, Moskova'dan kopma talepleri, Moskova'ya karşı bağımsızlık hareketlerinin artması birçok bölgede huzursuzluk ve çatışmalara kaynak teşkil etmiştir. Bu süreç sonucunda eski Birlik cumhuriyetleri birer bağımsız devlet olarak ortaya çıkmışlardır. Bağımsızlığına kavuşmuş cumhuriyetler bünyesindeki özerk bölgelerin bağımsızlık talepleri ve buna karşı bağımsız cumhuriyetlerin toprak bütünlüğünü koruma çabaları, zamanla şiddetlenmiş ve mahallî savaşların meydana gelmesine yol açmıştır (Azerbaycan, Gürcistan vs. ülkelerde). Rusya Federasyonu bünyesindeki bazı özerk cumhuriyetlerin bağımsızlık talepleri değişik düzeyde seyretmiştir. Mesela, Tataristan ve Rusya Federasyonu arasındaki ilişkilerin değişen tarihi şartlar sebebiyle yeniden düzenlenmesi sürecinde daha itidalli bir yol izlenmiştir. Çeçenistan'da ise bu süreç başlangıçta merkez-bölge arasında sert söylemler eşliğinde devam etmiş, zamanla savaşa dönüşerek ciddi boyutlarda insani kayıplarla sonlanmıştır. Bu sürecin ayrıntılarına girmeden gelişmeleri terör ve ulusal mücadele bağlamında ele alarak değerlendirdiğimizde birçok güçlüklerle karşılaşabilmekteyiz. Yani Çeçen bağımsızlık hareketi sürecinde yaşanan olayları bir bağımsızlık savaşı mı, yoksa terör olayları mı şeklindeki bir sorgulamanın tek boyutlu bir yanıtının olmadığını görebilmekteyiz. Kanaatimizce, bağımsızlık hareketleriyle başlamış bu mücadele ulusal niteliklidir, fakat zamanla küresel cihat hareketlerinin etkisi altında kalarak başlangıçta sahip olduğu karakterini kaybetmiş, çok sayıda terör eylemiyle adından söz ettirmiştir. Bazı eylemler bu anlamda Rus ve dünya kamuoyunda büyük yankı uyandırmıştır. Bu eylemlerde çok sayıda sivil insan hayatını kaybetmiş ve

yaralanmıştır. Terör eylemlerinin bastırılması sırasında devlet güvenlik güçlerinin orantısız güç kullandıkları, kendi yurttaşlarının yaşam hakkını görmezden geldikleri, bu yüzden de insan hakları konusunda ciddi ihlallerin yaşandığına eleştiriler yapılmıştır.

Bugüne kadar gelişen süre zarfında terörizme karşı mücadele politikasının temelinde caydırıcı önlemlerin artırılması, sert cezalandırma ve terör tanımı kapsamını genişletmek gibi bir eğilim gözlemlenmiştir.

6 Mart 2006 tarihli ve No: 35-FZ Sayılı Teröre Karşı Eylem Kanunu terörle mücadelede önemli dönüm noktasıdır. Kanuna farklı tarihlerde (2006, 2008, 2009, 2010, 2011, 2013, 2014, 2016 ve 2018) birçok değişiklik yapılmıştır. Yeni kanun 25 Temmuz 1998 tarihli ve No: 130 FZ Sayılı Terörizmle Mücadele Kanunundan birçok yönüyle farklıdır. Öncelikli olarak; 1) Görev ve sorumluluk sadece istihbarat ve emniyet teşkilatına verilmemiş, tümüyle devletin üst düzey kurumları harekete geçilmiştir. Ayrıca Federe birimlerin üst düzey kurumları, yerel yönetimlerin de görev ve sorumlulukları belirlenmiştir (kendi yetki alanları çerçevesinde) 2) Silahlı Kuvvetlerin terörizme karşı mücadele faaliyetlerindeki rolü somut hale getirilmiş, orduyu bu amaçla kullanmanın açık ve ayrıntılı yasal mekanizması oluşturulmuştur 3) Yetkili makam ve kişilerin anti-terör faaliyetleri sırasında karar alma süreçlerindeki şahsi sorumlulukları belirtilmiştir.

Kanun, terörizmle mücadelede yukarıdan aşağıya doğru kurumsal yetki ve sorumluluk öngörmektedir. Bu yapılanma içinde Devlet Başkanı, Hükümet, federal yürütüme organları, federe birimlerin devlet organları, yerel yönetim organları yer almaktadır. Kanun aynı zamanda Rusya Federasyonu Silahlı Kuvvetlerine de önemli görevler yüklemiştir. Kanunun 6. Maddesine göre bu görevler arasında terör eylemi gerçekleştirmek için kullanılan veya teröristler tarafından ele geçirilen uçakların uçuşlarının baskılanması, Rusya Federasyonu kıta sahanlığında bulunan denizcilik üretim tesislerinde, iç sularda ve Rusya Federasyonu karasularında terör eylemlerinin bastırılması, ayrıca ulusal deniz seyri navigasyonunun güvenliğini sağlamak, terörle mücadele operasyonuna kanunla öngörülen şekilde katılımı, Rusya Federasyonu sınırları dışındaki uluslararası terörist faaliyetlerin bastırılması yer almaktadır. Kanunun 10. maddesi Rusya Federasyonu Silahlı Kuvvetlerine yurt dışındaki uluslararası terörist faaliyetleri bastırma yetkisi vermiştir.

Terörizme karşı mücadelenin güçlendirilmesi amacıyla RF Devlet Başkanının kararıyla 15 Şubat 2006'da Ulusal Anti-Terör Komitesi kurulmuştur. Kuruma, ilgili üst düzey devlet yetkilileri ve bazı bakanlar dâhildir. Ulusal Anti-Terör Komitesi başkanlığı FSB (Federal Güvenlik Birimi) Başkanı tarafından yürütülmektedir.

Terörle mücadele mevzuatı kapsamında 6 Mart 2006 tarihli ve No: 35-FZ Sayılı Teröre Karşı Eylem Kanununun yanı sıra birçok normatif düzenlemeler yapılmıştır: 28 Aralık 2010 tarihli ve N 390-FZ sayılı Güvenlik Kanunu, 9 Şubat 2007 tarihli ve N 16-FZ sayılı Ulaştırma Güvenliği Kanunu, 21 Temmuz 2001 tarihli ve N 256-FZ sayılı Yakıt ve Enerji Tesislerinin Güvenliği Kanunu, 7 Ağustos

2001 tarihli ve No 115-FZ sayılı Suç İşleyerek Elde Edilmiş Gelirlerin Legalizasyonu (Aklanması) ve Terörizmin Finansmanını Karşı Önlemler Hakkında Kanun, 25 Temmuz 2002 tarihli ve N 114-FZ sayılı Aşırılıkçı Faaliyetlerin Önlenmesi Kanunu, 3 Nisan 1995 tarihli N 40-FZ sayılı Federal Güvenlik Birimi Kanunu vs.

2006-2015 yılları arasında Ulusal Anti-Terör Komitesinin görüşleri dikkate alınarak terörle mücadele politikasıyla doğrudan ve dolaylı yoldan ilişkili çok sayıda normatif düzenleme yapılmıştır. Bu düzenlemeler kapsamında 50 Federal Kanun, 25 RF Devlet Başkanlığı kararnamesi, 64 hükümet kararı, 44 hükümet emri, 75 üst düzey kurumlar arası normatif hukuk belgeleri, 4 model belgeler kabul edilmiştir.

Söz konusu düzenlemelerin yanı sıra 2019-2023 yıllarını kapsayan RF’nda terör ideolojisine karşı yani çok boyutlu önlemler planı (28 Aralık 2018 tarihli No: Pr. 2665) kabul edilmiştir. Planın giriş kısmında vurgulandığı gibi 2013-2018 yılları arasında teröre karşı etkin mücadele amacıyla gerek kadro ve organizasyon gerekse mevzuat bakımından önemli iyileştirmeler yapılmıştır. Aynı zamanda yerel yönetimler ve federe birimler mücadele sürecinde daha aktif rol almışlardır. Yapılan çalışmalar sayesinde 2013’ten bu yana terör eylemleri 8 kat azalmış, terör faaliyetlerinden vazgeçen kişi sayısında da önemli bir artış gözlemlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Rusya Federasyonu, terörizm, terörle mücadele Ulusal Anti-Terör Komitesi

3.2. Doç. Dr. /Assoc.Prof. Kristina MISHEVA

COUNTERING HYBRID THREATS UNDER THE INTERNATIONAL LAW

Hybrid threats are the buzz word that, amongst others, occupies the operational and legal community in a new and changing security environment. By abusing technology and exploiting different instruments of national power, some states and non-state actors seek to take advantage of the new dynamics in international relations and, also, seek to accomplish their strategic ends through different legal concepts and thresholds. Hence, the international law designed under the construct of a strict distinction between peace and war is under the serious challenge of becoming a permanent instrument for political objectives against NATO and its member states. The main argument of our research is that to sustain NATO members under these conditions, they need to recognize that “lawfare” is real and ongoing. The politics of international law thus must be fully understood and included in NATO’s calculation of operational and strategic design. Accordingly, this article will first explain how the international environment has changed and how this change supports the vectors of hybrid threat. Then, we will explore the affect of the manipulation of international law for political purposes. Finally, we will argue that building legal resilience is the best way for NATO and its partners to improve their strategic and operational design

while countering hybrid based threats under international law. We conclude that international legal thresholds are vulnerable to exploitation, and, therefore, open to manipulation for political purposes.

The fast-changing security environment and the changing nature of threats to national security, indispensably force structural changes in the content, procedures and development of international law. This global tendency causes an urgent undertaking in the area international law. The international law must meet the new challenges and response to any potential threat for the peace and security that comes from state and non-state actors. The traditional concept of international law is not capable to embrace this transformation, and, therefore, policies, strategies, law and by-laws must be embraced. Many states leaders promote their bilateral and multi cooperation, but still the strength and the power of the law remains not applicable or hardly applicable in the contemporary international environment. That is why shaping new international laws countering hybrid threats is condition sine non-qua.

Hence, what should be done? To answer, we will review the following:

- Define what are hybrid threats and its complexity; and
- Explore the legal challenges comprised by the hybrid threats.

Defining hybrid threats & its complexity: Hybridity became very fashionable in academic and policy making circles in recent years. Crossing the Atlantic naturally made the term more vulnerable for use by a broader range of actors with different threat prioritizations, all perceiving novel elements in their individual security environments. Hybridity was first used to describe war in a thesis written in 2002 by W. Nemeth. Later this term gained popularity within the military environment: “Any adversary that simultaneously and adaptively employs a tailored mix of conventional, irregular, terrorism and criminal means or activities in the operational battle space”. - The United States Joint Forces Command.

Later, EU and NATO headquarters interlinked their security and defense policy countering hybrid threats. “The threats we face are changing in nature. Conflicts for the control of land and resources have made an unexpected comeback in recent years. But at the same time, and in the very same conflicts, we need to cope with new kinds of propaganda and information war. Hybrid threats are the new normal” - Remarks by High Representative/Vice-President Federica Mogherini. “Hybrid methods of warfare, such as propaganda, deception, sabotage and other non-military tactics have long been used to destabilise adversaries. What is new about attacks seen in recent years is their speed, scale and intensity, facilitated by rapid technological change and global interconnectivity. NATO has a strategy on its role in countering hybrid warfare and stands ready to defend the Alliance and all Allies against any threat, whether conventional or hybrid,” said NATO Secretary General Jens Stoltenberg at the inauguration of the European Centre of Excellence (CoE) for Countering Hybrid Threats in Finland, 2 October 2017. Specifically, “[h]ybrid threats are methods and activities that are targeted towards vulnerabilities of the opponent. Vulnerabilities can be created by many things, including historical memory, legislation, old

practices, geostrategic factors, strong polarisation of society, technological disadvantages or ideological differences”. - European Centre of Excellence for Countering Hybrid Threats Additionally, “[h]ybrid threats are combination of military and non-military means. The objective is to destabilize opponents, create confusion, mask the real situation on the ground and hamper decision -making”. – Council of the EU, Hybrid Threats, 18 April 2018.

Hence, this evolution requires a new level of capabilities and awareness by both internal domestic and international law. Yet, the definition and application of international law has failed to anticipate this hybridity, given this combination of military and non-military mechanisms which serve as threats.

To explore the legal challenges comprised by the hybrid threats: Critical to this analysis are certain international legal thresholds. Under the United Nations Charter, the use of force in self-defence is permissible only if an ‘armed attack’ occurs. Similarly, transitioning from law-enforcement to warfighting is permissible only if an ‘armed conflict’ exists.

However, an adversary prepared to combine subversive activities with the use of force falling below the level of intensity of an armed attack (hybridity) may advance its interests without causing a response or trigger obligations under international law. In other words, is destabilizing a country, or an opponent, or creating confusion within a country an “armed attack” or “armed conflict,” which is broadly known as “the grey zone”? According to the National Security Strategy of the United States, “[a]dversaries and competitors became adept at operating below the threshold of open military conflict and at the edges of international law.” Legal thresholds are vulnerable to exploitation and, therefore, international law is open to manipulation for political purposes.

In conclusion, in this hybrid era, the major actors are constantly competing amongst themselves using a broad range of new technology tools. That makes it harder to counter the hybrid threats and makes it easier to abuse competitors and adversaries for their own priorities. Resilience is critical. Centres of excellence and cooperative fusion cells that collectively gather data and intelligence from participating States on hybrid threats are helpful first steps. More importantly, legal thresholds should be reevaluated to ensure proper deployment of the contemporary international law in countering hybrid based threats.

Key words: hybrid threats, international law, obligations, states

3.3. Dr. Öğ. Üyesi/ Asst. Prof. Mehmet Cem OĞULTÜRK

AKILLI KENTLER VE GÜVENLİĞE KAPSAMLI JEOPOLİTİK YAKLAŞIM: KENT JEOPOLİTİĞİ

Günümüzde kentler hızla büyümekte, modernleşmekte ve sosyal, siyasal, ekonomik ve hukuksal olağanüstü bir değişim yaşamaktadır. Modern çağın yarattığı bir varlık olarak "kent", şehirlerarası, kent

içi, bölgesel, ulusal, uluslararası veya hatta gezegenler arası ölçekte bir dizi fiber-optik temelli ilişkiler içindedir. İnsanoğlunun harika yaratıcılığında kentler, sibernetik sistemlerle güçlenerek zenginleşmekte, gelişmekte ve eşsiz bir hal almaktadır. Bununla birlikte, giderek artan rekabet, politik, askeri ve paramiliter şiddete, etnik ve mezhepsel çatışmalara, güvensizliğe, grevlere ve terörist yıkıcı hedeflere karşı eşit derecede savunmasız durumdadır. Özellikle büyük kentlerin yaygınlaşması ve nüfusun büyük bir kısmının kentlerde yaşaması güvenlik konusunda yeni yaklaşımların ele alınmasını gerekli kılmıştır. Çok boyutlu güvenlik stratejileri gerektiren proaktif güvenlik anlayışı, eğitim, sosyal hizmetler, yerel ve merkezi yönetimler, sivil toplum, akademi ve iş dünyası gibi pek çok alanı kapsayan bütüncül planlamalardan meydana gelmektedir. Öte yandan şehir güvenliğinin kapsamı asayiş, terör, narkotik ve organize suçlar ile sınırlı değildir. İnsan ve doğa kaynaklı afetler de şehir güvenliğini tehdit eden temel faktörler arasında yer almaktadır.

Son yıllarda akıllı kentlerin yollar, köprüler, tüneller, raylar, metrolar, havaalanları, deniz limanları, iletişim, su, güç ve hatta büyük binalar da dâhil olmak üzere tüm kritik altyapılarının koşullarını izleyen ve bütünleştiren, kaynaklarını daha iyi optimize eden, önleyici bakım planını yapabilen ve güvenliğini temin edebilen şekliyle giderek insan yaşamının bir parçası haline geldiği görülmektedir. Bu bakımdan akıllanan şehirlerin yapay zekâ ve robotik ile jeopolitik çalışmalarının ortak noktasında kent jeopolitiği yaklaşımı yatmaktadır.

Güvenlik kavramındaki genişleme, jeopolitiği milli güvenlik kavramıyla irtibatlandırmış ve jeopolitiğe yeni bir işlev kazandırmıştır. Uluslararası ilişkilerin eleştirel kuramları ile iç içe olan “Eleştirel Jeopolitik” kuram, içinde yaşadığımız dünyayı belirsiz ve kafa karıştırıcı kabul eden dünya politikasının kuramlarını geliştirmeye çalışmaktadır. Eleştirel jeopolitik kuram ise, dünya siyaseti yapılması için coğrafi varsayımları ve tespitleri incelemektedir. Jeopolitiğin dinamik doğası, güç ilişkilerini ve güç bağlantılarını analiz etme bilgisi, kent içi ve kentler arası rekabetin geliştirilmesi, batı akademik sisteminde “kent jeopolitiği” olarak adlandırılan yeni bir disiplinin temelini oluşturmuştur.

Savaş, terörizm, örgütsel suçlar ve kentler arasındaki kesişimin araştırılma ihtiyacı; küresel metropollerin jeopolitik çatışmanın kilit stratejik alanları haline gelmesi; düzenli ve düzensiz bir savaş stratejisi olan kent savaşı ve politik şiddete karşı düzenli ve düzensiz mücadele stratejisi gereksinimi; şehir jeopolitiği yaklaşımının 2000’li yılların başından itibaren özellikle terörle mücadele kapsamında çalışmaların ortaya konulması; şehir jeopolitiği çalışmalarının giderek artmasının esas nedenleri olmuştur. Yeni ortaya konulan ve az bilinen bir paradigma olarak “Kent jeopolitiği” kentsel-siyaset akademik yazınına hermeneutik yaklaşımlardan birisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Stephan Graham kent jeopolitiği kavramını jeopolitik ve politik yazın içerisinde ilk defa ortaya koyan ve kullanan olmuştur. Graham, 2003 yılında yayınlanan "Cities, War And Terrorism: Towards an Urban Geopolitics" adlı kitabında jeopolitik çalışmaların merkezinde kentleri ve mahallelerini ele almaktadır.

Savaş, terörizm, örgütsel suçlar ve kentler arasındaki kesişimin araştırılma ihtiyacı; küresel metropollerin jeopolitik çatışmanın kilit stratejik alanları haline gelmesi; düzenli ve düzensiz bir savaş stratejisi olan kent savaşı ve politik şiddete karşı düzenli ve düzensiz mücadele stratejisi gereksinimi; şehir jeopolitiği yaklaşımının 2000’li yılların başından itibaren özellikle terörle mücadele kapsamında çalışmaların ortaya konulması şehir jeopolitiği çalışmalarının giderek artmasının esas nedenleri olmuştur.

Şehir jeopolitiği, jeopolitiğin iki temel özelliğini açıklama peşindedir: Bir yanda jeopolitik belirli bir zümreye, ölçeğe veya yapıyla ilgili sınırla tutulamayan genel bir konudur. Bunun dışında, kentsel rekabet küresel çapta ülkeler arasında, ülke içinde ise hem kentler hem de semtler arasında yaygındır. Diğer yandan, kentsel-jeopolitik bir kent içindeki ya da bir kentsel alan içinde ilçeler, sokaklar ya da şehrin farklı bölgeleri arasındaki rekabeti analiz edebilir ve ortaya çıkarabilir. Kentsel jeopolitiği bu bakımdan, siyasal bilimler, uluslararası ilişkiler, sosyoloji, coğrafya, kentsel planlama, mimari, tarih, strateji, güvenlik ve askeri bilimlerin bir bileşimi olarak tanımlayabiliriz.

21. yüzyılda savaş hali ile barış arasındaki çizgi silikleşmiş, savaşlar artık eskiden olduğu gibi ilân edilmemekte ve bir kere başladıktan sonra alışık olunmayan şablonlarda ilerlemektedir. Mükemmel bir şekilde gelişen bir devlet, bir kaç ay ve hatta gün içerisinde bir silahlı çatışmaya sahne olabilmekte, yabancı müdahalenin kurbanı olabilmekte ve kaos, insani felâket ve iç savaş bataklığına saplanabilmektedir. Geleceğin harekât ortamının getirdiği tehlike ve tehditlere karşı tedbirler almak en başta bu ortamı tanımlamak ve anlamaktan geçmektedir.

Terör örgütlerinin (Suriye iç savaşı ile) kent savaşı konseptine geçişi, toplumsal olaylarda/hareketlerde yaşanan değişim ve küresel metropollerde/kentlerde (İstanbul, Londra, New York vb.) meydana gelen terör ve şiddet olayları, uluslararası göç, kent nüfusunda yaşanan artış, işsizliğin artışı, doğal afetlerin yarattığı zararlar, çevresel sorunların artışı, altyapı ve sağlık sorunları (salgın hastalıklar), yoksulluk, kişisel silahlanmanın artışı, teknolojinin yoğun kullanımı gibi pek çok sorun kentlerin yönetilmesini giderek zorlaştırmaktadır.

Geleceğin muharebe ortamına hazırlanırken, öncelikle tehdidin tanımlanması ve anlaşılması, sonrasında bu tehdide karşı strateji ve taktik geliştirilmesi, son olarak uygulama için uygun eğitimli insan ile harp silah ve teçhizatına sahip olmamız gerekmektedir. Geleceğin harplerinin kazanılmasının ancak bireyden devlet seviyesine kadar sivil-asker ortak bir anlayış geliştirerek kapsamlı yaklaşım çerçevesinde mümkün olabileceği değerlendirilmektedir.

Kent güvenliği meselesi aslında kentsel jeopolitiğin önemli bir yanı olmakla birlikte kentin yaşanabilirlik seviyesinin artırılarak jeopolitik öneminin ve çekiciliğinin artırılarak küresel kent rekabeti içerisinde yer edinmesi meselesi diğer yanını oluşturmaktadır. Son yıllarda bu konu hakkında yaşanan gelişmeler daha çok kentlerin akıllanması çerçevesinde geliştiği görülmektedir.

Türkiye’de akıllı kent kavramı ile ilgili çalışmalar, araştırma ve yatırımlar bir zorunluluk olarak başlamış olsa da, hayata geçirilen kısmı şimdilik test ve pilot uygulamalardan ibaret kalmaktadır. Bütünsel olarak kent güvenliği, akıllı kentler ve eleştirel jeopolitiğin iç içe geçtiği ve bir arada değerlendirildiği yeni bir yaklaşım olan kent jeopolitiği üzerine Türkiye’de yapılmış herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı kent jeopolitiği yaklaşımı altında konuya bütünsel bir bakış açısı sağlamak ve geleceğin kentlerinin güvenli ve yaşanabilir bir modelini oluşturmaktır. Ayrıca, şehir jeopolitiği kavramı ile hedeflenen, kentte güvenliğinin korunmasında ve sağlanması ile beraber kentin her bakımdan yaşanabilir olmasında ilgili aktörleri ve sorumluluk alanlarını net bir şekilde tanımlamak ve bu aktörler arasında işbirliği bilincini geliştirecek ortak dil yaratılmasına katkıda bulunmaktır. Çalışmada literatür araştırması ve içerik analizi yöntemleri kullanılacaktır

Anahtar Kelimeler : Akıllı Kent, Güvenlik, Eleştirel Jeopolitik, Kent Jeopolitiği.

3.4. Dr. Öğ. Üyesi/ Asst. Prof. Güngör ŞAHİN

YENİ GÜVENLİK ANLAYIŞI KAVRAM, YAKLAŞIM VE ÇÖZÜMLERİ

Günümüzde iç güvenlik ve dış güvenlik kavramlarının ayrımları iyice belirsizleşmiştir. Abraham Maslow’un İhtiyaçlar Hiyerarşisi Kuramı’na göre, fizyolojik ihtiyaçlardan sonra ikinci temel ihtiyaç olarak tanımlanan “güvenlik” ihtiyacı; günümüzde birey, toplum, devlet, bölge ve uluslararası sistem seviyesinde analiz edilmektedir. Uluslararası ilişkiler aktörlerinin güvenlik anlayışları; güç/kapasite (siyasi, askeri, coğrafi, ekonomik, nüfus, psikososyal, teknolojik/bilimsel), amaç/niyet (siyasi, ekonomik ve jeopolitik) ve iç dinamikler/kültür (aktörler arası dostluk-düşmanlık algısı, iç siyasal yapı) tarafından belirlenmektedir.

Soğuk Savaş sonrası ortaya çıkan kuram ve kavramlardan beslenen küresel aktörlerin “Stratejik Hilâl” olarak adlandırılan Kuzey Afrika, Doğu Akdeniz, Orta Doğu, Hazar ve Kafkasya enerji kaynaklarını kapsayan bölgeye 11 Eylül 2001 tarihinden itibaren artarak devam eden müdahaleleri bölgesel istikrarsızlık, çatışma, şiddet, uluslararası terörizm ve göçü artırmıştır. Çalışmanın önemi; Türkiye’nin bulunduğu bölgesel güvenlik kompleksinde yaşanan istikrarsızlık, çatışma, şiddet, uluslararası terörizm ve göçün etkisiyle dış politika bir anlamda güvenlik politikasına, stratejik kültür de güvenlik kültürüne dönüşmesini ve yeni güvenlik kavramları ile açıklayabilmesinden kaynaklanmaktadır. Çalışmada mevcut kaynak ve yorumlar ışığında; kavramsal, kuramsal ve tarihsel bir çerçeve oluşturmak amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden içerik ve söylem analizi kullanılmıştır.

Bu çalışmanın amacı; güvenlik çalışmalarıyla öne çıkan başta Kopenhag Okulu kuramcılarından Barry Buzan tarafından “People, States and Fear” ve “Security: A New Framework for Analysis” isimli çalışmasında gündeme yerleşen; devletlerin askeri, siyasi, toplumsal, ekonomik ve çevresel sorunlarla tehdit edildiğini vurgulayarak genişlettiği güvenlik yaklaşımının yeni kavram ve çözüm önerilerini

incelemektir. Çalışmanın teorik çerçevesini; uluslararası sistemin anlaşılması ve yorumlanması açısından önemli açılımlar sağlayan Buzan'ın Bölgesel Güvenlik Kompleksi Teorisi'ne (Regional Security Complex Theory) göre reel tehditlerin coğrafi olarak yakın bölgelerde daha etkin olması, güvenlikte karşılıklı bağımlılığı bölgesel ölçekte artırdığı düşüncesi oluşturmaktadır. Buzan, bölgesel güvenlik bağımlılığının iki temel unsurunu; belirli bir coğrafi bölgedeki devletler arasında güç dengesi, tarihsel dostluk-düşmanlık algılamaları olarak ifade etmiştir. Bu yaklaşıma göre bölgeler, fikir olarak yapay bir şekilde üretilen birimler değil hâlihazırda güvenlik açısından yoğun iletişim ve etkileşim içinde olan unsurlardır.

Soğuk Savaş'ın bitmesiyle birlikte “savunma” kavramından ağırlıklı olarak “güvenlik” kavramına geçilmiştir. Kopenhag Okulu kuramcılarından Ole Waever'ın “Securitization and Desecuritization” çalışması; güvenlik konusundaki ulusal veya uluslararası karar alıcıların belli başlı konu ve/veya aktörleri olması gerekenden daha ön plana alma, düşman-tehdit-risk halkası oluşturma ve güvenliğin merkezini ve çevresini kurgulamasını “güvenlikleştirme” olarak adlandırmıştır. “Güvenlikleştirme”, “İnsan Güvenliği” ve “Koruma Sorumluluğu” kavramlarının geliştirilmesiyle “güvenlik” kavramının kapsama alanı daha da genişlemiştir.

Kolektif güvenlik (BM) ve kolektif savunma (NATO) anlayışının devletlerin saldırgan tutumlarına karşı bir alternatif olarak ortaya çıkmasına rağmen insan güvenliğini sağlayamamasına; 1992 yılında BM tarafından insan haklarını yaygınlaştırmayı öneren, savaş nedeniyle parçalanmış bölgelerin sosyal ve kentsel olarak yeniden yapılandırılmasını ve acil bir intikal kuvvetini içeren “Barış Gündemi” kabul edilerek çözüm bulunmak istenmiştir. BM eski Genel Sekreteri Butros Gali'nin 1992 yılında hazırladığı “Barış için Gündem Raporu” (An Agenda for Peace) yeni insan güvenliği anlayışının temelini oluşturmuştur. Raporla birlikte BM'nin barışı koruma hareketleri bu dönemde örgütün yeniden etkinlik kazanmasında önemli gelişmeler olarak karşımıza çıkmıştır. İnsan güvenliği kavramı, BM Kalkınma Programı (UNDP) yıllık olarak yayınladığı 1994 İnsani Gelişim Raporu'nda kullanılmıştır. İnsan güvenliğinin yedi unsuru; ekonomik güvenlik (güvence altına alınmış temel gelir), gıda güvenliği (gıdaya fiziksel ve ekonomik anlamda erişim), sağlık güvenliği (hastalık ve enfeksiyonlardan görece olarak muaf olma), çevre güvenliği (temiz su, temiz hava ve bozulmamış ekosistemlere erişim), kişisel güvenlik (fiziksel şiddet ve tehditlere karşı güvenlik), toplumsal güvenlik (kültürel kimliğin güvenliği), siyasal güvenlik (temel insan hakları ve özgürlüklerin koruma altına alınması) olarak belirlenmiştir.

Birleşmiş Milletler Anlaşmasının 2. Maddesinin 4. ve 7. Fıkrası, üye olan ve olmayan tüm devletlere uluslararası ilişkilerde güce başvurmaya ya da güç tehdidinde bulunmayı iki önemli istisna dışında yasaklamaktadır. Fakat bu durumun iki istisnası, ‘uluslararası barış ve güvenliğin tehdit edilmesi’ ve ‘meşru müdafaa hakkı’dır. Somali, Bosna Hersek, Ruanda, Sudan ve Kosova’da yaşanan iç savaşlar sonucu insan güvenliği kapsamında belirlenen kriterlerde ihlallerinin yaşanmasına rağmen Konsey’in zamanında gerekli önlemleri almamış olması BM’ye olan güveni sarsmıştır. BM Genel Sekreteri Kofi

Annan, Eylül 1999’da, devletlerden geleneksel egemenlik anlayışlarını gözden geçirmelerini talep etmiştir. BM 1999’da Uluslararası Müdahale ve Devlet Egemenliği Komisyonu (ICISS) oluşturularak, Koruma Sorumluluğu (Responsibility to Protect- R2P) adlı bir rapor hazırlanmıştır. Raporun temel dayanak noktası, ‘Sorumluluk olarak Egemenlik (Sovereignty as Responsibility)’ yaklaşımı olarak belirlenmiştir. Buna göre, devletlerin kendi halklarına ve uluslararası topluma karşı sorumlulukları egemenlik kavramının önüne geçmiştir. Bu süreç ile birlikte Koruma Sorumluluğu (Responsibility to Protect) doktrini, sistemde tartışmalı olan insani müdahale kavramını tekrar ele alan bir kavram olarak gündeme gelmiştir. Koruma Sorumluluğu Doktrini (R2P), İnsani Müdahale’den farklı olarak uluslararası sistemde farklı aktörlerin yer aldığı üç sütunlu bir yapı ortaya koymaktadır. İlk sütun önleyici sorumluluk (responsibility to prevent) ilkesidir. Bu ilkeye göre, devlet vatandaşlarını etnik temizlik, soykırım, savaş suçları ve insanlığa karşı suçlardan korumak zorundadır. İkinci sütun reaksiyon verme (harekete geçme ya da tepki verme) sorumluluğu (Responsibility to React) olup, kuvvet kullanımını içerdiği için doktrinin en tartışmalı bölümünü oluşturmaktadır. Önleyici tedbirler başarısız olduğu takdirde, devletin rızasını almaksızın uluslararası toplum sorumluluğu üstlenerek harekete geçmektedir. Zorunlu müdahale için gerekli altı kriter belirlenmiştir. Bunlar; haklı neden, doğru amaç, son çare, orantılılık, olumlu gelişme beklentisi, doğru otoritedir. Son sütununu oluşturan yeniden inşa sorumluluğunun (Responsibility to Rebuild) amacı ise, kriz sonrasında ülkede barış, istikrar, güvenlik ve uzlaşmayı devlet kurumları ve uluslararası toplumun işbirliği ile yeniden inşa etmektir.

Milli güvenlik ana hatlarıyla iç ve dış güvenlik olarak ikiye ayrılmakla birlikte, küreselleşen yeni güvenlik ortamında iç politika-dış politika arasındaki çizgiler silinmeye başlamıştır. Yeni güvenlik ortamında ortaya çıkacak tehditleri öngörüp; teşkilat, doktrin, eğitim ve teçhizatı bu yeni tehditlerle mücadele edecek şekilde düzenleyerek asimetri yaratmak gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Güvenikleştirme, İnsan Güvenliği, Koruma Sorumluluğu

3.5. Dr. Öğ. Üyesi/ Asst. Prof. İlhami Binali DEĞİRMENCİOĞLU

THE LOGIC OF ALLIANCE FORMATION IN THE AGE OF HYBRID WAR

The informal security cooperation between the USA and YPG constitutes a theoretical puzzle to be investigated. Although states supported insurgency and terrorism in the past, the current US-PYD (YPG) cooperation differs from those in many ways. This situation led us to understand why does a democratic state need to cooperate overtly with a criminal organization to an extreme level?

The present prominent alliance theories are not able to explain the motives of the US alignment with a terrorist group since they had been formulated to operate under the condition of modernity. This study considers a new condition that seems promising to explain that phenomenon: Post-Modernity.

The post-modern condition affected the way of conducting war. As indicated by Mc Innes (cited in Williams, 2008:163-168), ‘total war’ became an outdated concept in the advanced industrialized democracies. Accordingly, some scholars already pointed out the changing nature of war (Creveld, 1991; Kaldor, 1997/1999; Gray: 1997; Munkler: 2004). Today, there are many efforts to label this change. Among many conceptualizations, the term of “Hybrid War” gains prominence.

The Hybrid War is conducted in the “Gray Zone,” which is a zone between war and peace to realize the political interests through deterring enemy, crushing its resilience, and exploiting its vulnerabilities by employing overtly or covertly, directly or indirectly, in a comprehensive and low-intense manner by employing:

- Classical and non-classical methods (depicted in Figure 1),
- Military and non-military instruments (depicted in the Figur 2),
- Hard and soft-power elements.

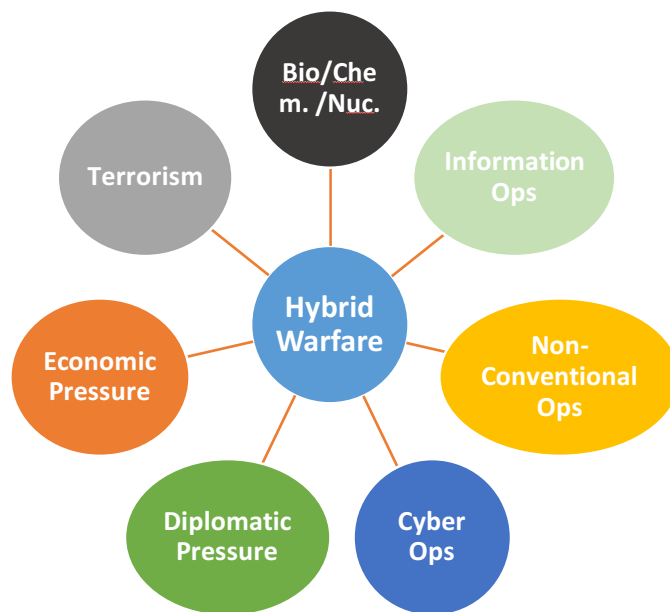

Figure 1: Some of the Methods Used in the hybrid War, Source: Author's Depiction.

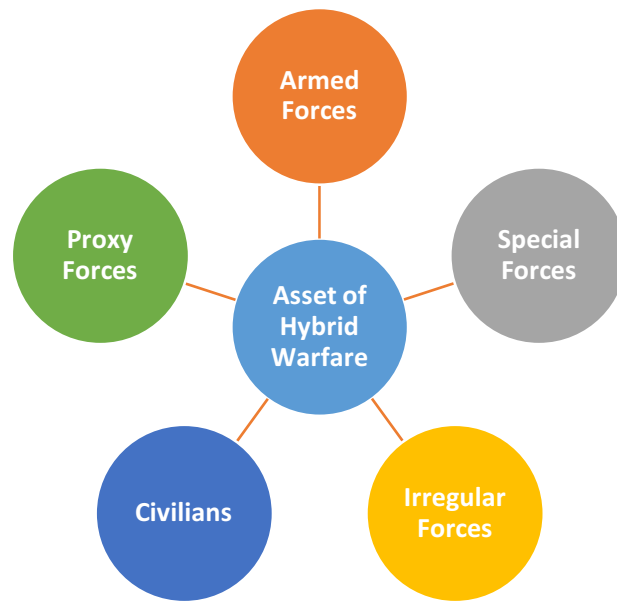

Figure 2: Some of the Instruments used in the hybrid War, Source: Author's Depiction.

As Daniel Byman (2005) points out, states support terrorism to gain a strategic advantage over the rival state. We also know that states form alliances with other states to advance their interests (Duffield, Michota and Miller, 2008: 291). In this regard, today, terrorism became a method of the hybrid war, thus, states seek to form alliances with terrorist organizations.

Case Study And Findings: As a part of the reformation of the PKK, YPG (the Kurdish name Yekineyen Parastina Gel) was established in 2011 as the armed wing of the PYD (the Syrian Kurdish party Democratic Union Party). The USA has been supporting the PYD since 2014 when the DAESH attempted to seize the Kurdish town of Kobane, although she has listed the PKK as a terrorist organization and Turkey continuously claimed that the PYD is a sub-branch of the PKK. Furthermore, in 2015, the USA encouraged the formation of the Syrian Democratic Forces (SDF), whose major component is YPG.

In 2016 testimony before the U.S. Congress, U.S. Defense Secretary Ashton Carter affirmed the existence of the “substantial ties” between the PYD and PKK (<https://foreignpolicy.com>: 2019) and Sen. Lindsey O. Graham called this partnership as “the dumbest idea in the world” in Senate hearing in April 2016 (<https://www.washingtonpost.com>: 2019). Finally, U.S. President Donald Trump also criticized this cooperation at a press conference (<https://www.bbc.com>: 2019). Against the Turkish and increasing domestic criticism, the U.S. officials defined their cooperation with the PYD as “temporary, transactional, and tactical” (<https://www.washingtonpost.com>: 2019).

The U.S. society is fatigue of war lasting since 1991. The level of tolerance to casualties is shallow. Some U.S. politicians regard the use of proxy forces as a viable strategy despite its negative consequences in IR. There are also other issues led the USA to exercise this strategy (<https://mepc.org>: 2019):

-Increasing Iranian influence in Syria,

-Israel's security.

On the other hand, Turkey has a long-lasting concern concerning the formation of a provincial Kurdish State and the disintegration of Syria. Thus, she had been alarmed with the U.S. logistic and ammunition supply to YPG. Consequently, this situation triggered a confrontation between Turkey and the USA also generated a mutual threat perception. The USA's threat perception based on the following fears:

-At the regional level, Iranian dominance in the region, losing the foothold in the Middle East,

-At the global level, waning her unipolar status.

Such a threat perception drives the USA to conduct a hybrid war in the region. Thus, the PYD became a crucial instrument in this war. As a part of the hybrid war, the USA also exercised economic pressure, a method of hybrid war, on Turkey in the 2018 summer.

In conclusion post-modern condition rejects the logic of modernism harboring a particular set of ideologies, theories, concepts, and grand-narratives. The same trend is also seen in the conduct of war. Thus, hybrid warfare and alignment with the non-state actors became a natural outcome of post-modernity. The current alliance theories have been formulated to operate in line with the politics and war shaped by modernity. Therefore, considering the paradigm shift, we need either to develop new theories or to refine the existing theories.

Key Words: Alliance Formation, Post-modernity, Terrorism, Hybrid War.

3.6. Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Filiz KATMAN

LIFE CYCLE OF TERRORIST ORGANIZATIONS: ISIL/DAES CASE

This article attempts to analyze life cycle of ISIL/DAES. According to life cycle approach, each terrorist organization is born, grows, changes, then expires or re-generates itself. Since its creation, periods of each cycle will be analyzed based on average number of incidents and fatalities. Factors influencing the transition from one cycle to another in the ISIL/DAES will be discussed based on the developments in each period. Then, the impact of counterterrorism measures on the transition from one cycle to another will be discussed. The article aims to evaluate the effectiveness and timing of diverse counterterrorism policies on the evolution of the ISIL/DAES and to contribute ongoing discussion on harsh measures versus negotiation using ripeness-hurting stalemate theory in the ISIL/DAES case.

In this article, the concept of terrorism refers to ruling through horrifying by politically motivated symbolic act with a result such as death. Terrorism is a psychological operation. Human resources,

financial resources and source of the idea are the basic factors for the survival of the terrorist organizations. On the other hand, it consists of the elements of ideology, organization and violence. Violence is the most crucial element amongst all. Ideology, on the other hand, is the main decisive factor of the ultimate goal of the terrorist organization. Terrorist organization aims a change in the current state policy within this ideology and tries to achieve it through its organization and violently.

This paper attempts to elaborate the impact of harsh and soft measures of international community towards ISIL/DAES on the tendency of terrorist organization towards violence or politics in 2012-2018 period. In order to do that, life cycle approach is used in order to determine the status of a terrorist organization in its life cycle, i.e. birth, growth, change, then expiration or re-generation. Periods of each cycle will be analyzed based on average number of incidents and fatalities. In each period in the life cycle, organizations employ a particular strategy fitting the current status in the life cycle in order to realize the political cause. After determining the current status of the terrorist organization, strategy to accomplish political cause-violence or politics-will be determined using the model. Factors influencing the transition from one cycle to another in ISIL/DAES will be discussed based on the developments in each period. In data collection, data is generated from Global Terrorism Database issued by National Consortium for the Study of Terrorism and Responses to Terrorism (START). The article aims to assess the rationale behind the tendency of ISIL/DAES towards violence or politics. In conclusion, a contribution to the ongoing discussion on harsh measures versus soft measures will be made using exclusiveness-inclusiveness theory in the ISIL/DAES case.

This study attempts to contribute the current debate on implementing harsh versus soft measures in counter-terrorism studies. In this respect, it is argued that counter-terrorism methods, i.e. harsh versus soft, should be determined in accordance with the status of the terrorist organization in its life cycle with specification of the strategy and tactics to be employed in order to realize political cause in that specific period in the life cycle. On the one hand, areas for the effectiveness of harsh measures on eliminating the current number of terrorists will be discussed with counter-impacts of harsh measures such as more dedication on the political cause through victimhood psychology. On the other hand, pragmatic characteristics of ISIL is perceived as the justification for exclusive policy. In evaluating the effectiveness of soft measures on decreasing the sympathy towards the violent way of accomplishing the political cause, i.e. terrorism, policy formation on eradicating the root cause of the terrorism, a highly disputed concept, and the participation rate to the terrorist organization will be discussed with the possible side effects like possibility for creating platform for propaganda used by the terrorist organization and public criticism requesting immediate solution to the terrorism rather than long-term policies.

Considering the factors on exclusive and inclusive policies together with the learning organization characteristics, since the terrorist organizations can position itself according to the prevailing conditions

and develop discourse and action accordingly due to the experienced and flexibility characteristics, it can be argued that exclusive policy fuels radicalism while inclusive policy leads terrorist organizations to use political language more than violence; but at this point, the primary factor is denouncing violence. Such flexibility can be used in achieving a successful counter-terrorism policy. However, pragmatist characteristic of the terrorist organizations creates suspicion with regard to use of democracy as a tool and it is the main obstacle in inclusive approach. Main reason in exclusive approach is the concern that terrorist organizations may attempt to control the international agenda by force after securing its position.

Keywords: Counter-terrorism, Exclusiveness, ISIL/ DAES, Inclusiveness, Life Cycle, Root Cause, Terrorism, Terrorist Organization.

3.7. Dr. Öğr. Üyesi/ Asst. Prof. Giovanni ERCOLANI

ART, IDENTITY AND SECURITY: THE CASE OF THE MAIDAN MUSEUM (KYIV, UKRAINE)

The presentation analyses the Museum of Maidan, as memorial of the Euromaidan Revolution (or Revolution of Dignity, 2013-2014), and looks at (1) its political discourse of resistance and civil disobedience produced through artistic activities-performances-exhibitions; and (2) at the contribution that this discourse can have on the manufacturing or on the stimulus for an Ukrainian consciousness after the Euromaidan events (a post-Euromaidan Ukrainian Identity).

Therefore, inside the framework of the securitization process (considered as a ritual) it considers the role and impact played by symbols, produced through an artistic creative process, in: (1) the societal security/insecurity sector (which refers to the survival of a community as a cohesive unit, and in which the referent object is the concept of identity of a community) (Buzan, Waever, de Wilde, 1998); (2) the social process of identity formation (Jenkins, 2014); and (3) the relation between identity-identification-interpellation (Ranciere, 2014),.

Thus, it points to the relation between art and politics, symbols-language, identity and security (securitization and societal security); the methodology (Ercolani, 2016) is qualitative based on anthropological approach (semi-structured interviews, participant observation, emic perspective, internship at the Maidan Museum).

Another critical point made by this work is that it searches for that liminal space in which a friction in which the artistic activities and messages produced by the Maidan Museum can have a political repercussion and can be presented by the political elites (considered here as power-knowledge structures) as a security threat due to the fact that they fabricate an alternative or antagonistic discourse to the official one. Ukraine is in the middle of an identity fabrication process in which strong nationalist

movements and political parties want to eradicate everything which is Russian from their country (even old Soviet heritage) in order to produce a 'pure' Ukrainian identity.

In the Euromaidan (Nov. 21st, 2013 – Feb. 23rd, 2014) hundreds of artists – both professionals and amateurs – openly expressed their feelings and communicated their attitudes towards what was going on around them. They actively created visual identities and engaged protesters and the Maidan territory visitors into artistic expressions at physical spaces of protests worldwide, as well as online – in the Internet and on social media. Painters, dancers, musicians, performers, illustrators as well as ordinary people created poems, novels, songs and music, painted helmets and shields, designed funny posters and humorous installations, decorated barricades, cars, tents, trees, streets and buildings, organized flash mobs, performances, concerts and exhibitions. Together they formed the Artistic Squadron and Union of Artists of Maidan.

The New Year Tree installation – named 'Yolka' – became a landmark revolutionary artistic space and popular open exhibit where everyone could express herself in various forms. Art and culture as alternative forms of participation in the movement (1) enabled people to communicate their identity, values, dreams, fears, hopes, and desires for the future not only locally and nationally, but also internationally, thereby helping people worldwide to better understand their motives and appeals to Europe; and (2) functioned as a form of psychotherapy, a protective and positive force for many protesters in the surrounding fights and omnipresent violence.

The Euromaidan events were able (1) to produce a post-colonial discourse, a new apolitical ideology based on the concepts of dignity and Ukrainianess; and (2) to generate political symbols and myths.

Therefore, the Euromaidan events triggered a 'spirit' that completely changed the consciousness of the participants of the demonstrations. Thus, they functioned as a ritual of intensification-aggregation-initiation-passage and the arts played a crucial role and had an impact because they empowered the whole movement with concrete ideas, messages, identity, engagement, solidarity and understanding.

The artists were able to rework object-symbol-music already present in the Ukrainian context before the Maidan events and to give birth to a process of meaningization, symbolization, mythization, canonization, and interpellation.

For Dr. Ihor Poshyvailo (Director of the Maidan Museum), who took the initiative to collect all the 'artistic artifacts' and to give birth to the Maidan Museum, art as a form of protest was really quite strongly manifested on the Maidan. Which, in fact, did not come as a surprise given that artists and cultural activists used to be leaders in various communities and are often expected to initiate social change. According to Olha Bryukhovetska of the Ukrainian Visual Culture Research Center, "Revolutionary art always comes first, not last. Revolutionary art is the one to speak about the revolution when it has not found its own words yet."

As a result, the Maidan Museum wants to be a museum of freedom which memorializes and preserves artifacts of the Maidan protesters. Its inclusive message, which can be summarized by the concept of creativity of freedom (“(R)evolutionary Culture of Maidan) is that the Ukrainian identity is not constructed on the binary-opposition linguistic division (Ukrainian-Russian) but on a common struggle for independence and dignity, where the Country should embrace European Union values.

On the contrary, the political power-elites is interested to produce an exclusive political discourse based on security narrative (securitization process) which is rooted on identity formation (we-the other, societal security). As a result, anyone who produces a no-aligned identity narrative is perceived as an ‘enemy’ (in social practices) of the Ukrainian nation or a Russian agent.

Thus, against the liberator activities of the Maidan Museum, the power-knowledge structure, strongly oppose its official discourse. Then, through the securitization process, it assembles and fabricates ‘security rituals’ in which concepts/terms as identity, language, myths, symbols and art are mobilized and employed in order to reinforce the political and ideological “we” identity. These rituals interpellate the audience and the citizens, and become a domineering cultural system.

However, forms of resistance (political, cultural, artistic, etc.) and discontent emerge as critique and possibilities of alternatives to the ‘security rituals’. As a consequence, the space of friction in which the official security discourse and the alternative ones collide becomes an anthropological place. Here the nature of the contest between the two or more contenders is about the construction of the meaning and the production of identity, language, myths, symbols, art, security/insecurity, and knowledge.

Therefore, the presentation looks (1) at the activities of the Maidan Museum in which art is a form of resistance; and (2) at the official processes-rituals of security-identity fabrication. The sustaining idea is to (1) unveil the intention and the political agenda of the macro-official narrative of power and power networks; and (2) to converge our attention to those resistance activities which compete and struggle to present and put forward an alternative discourse carrying an agenda of emancipation and consciousness.

Keywords: art, security, identity, societal security, securitization, anthropological approach, interpellation, symbols, myth.

3.8. Dr. Öğ. Üyes/Asst. Prof. Atahan Birol KARTAL

YABANCI TERÖRİST SAVAŞÇILARIN YARATTIĞI SORUNLAR VE KAYNAK ÜLKELERE ETKİLERİ: ORTA ASYA

Savaşların, çatışmaların hatta Suriye gibi iç savaşların olduğu bölgelerde ve ülkelerde başka ülkelere gelerek çatışan tarafların yanında yer alan, yabancı ülke vatandaşlarının bulunması tarih boyunca da var olmuştur. Suriye İç Savaşı, Afganistan Savaşı ve Arap-İsrail Savaşı gibi savaşlar bunlara örnek olarak

gösterilebilir. Rusya Federasyonu'nun içerisinde bulunan Çeçenistan da yine buna en güzel örnektir. 1994 ve 1999 yılında başlayan Çeçen Savaşlarında Çeçenistan'a savaşmak için gelen özellikle Arap savaşçılar Çeçenistan sorununun çözümünü zorlaştırmıştır. Halen bu ülkelerden gelenler tüm Kafkas halklarını etkilemektedirler.

Çatışmaların yaşandığı yerlerde savaşan tarafların herhangi biri için savaşan ama o ülke vatandaşı olmayan insanların olması çok eskidir. Radikal ve aşırı dini gurupların dışında da mesela 1930'lu yıllarda Cumhuriyetçiler ve Franko önderliğinde Milliyetçiler arasında çıkan İspanya İç Savaşında Cumhuriyetçilerin safına geçen binlerce savaşçıyı, 1947-1949 yılındaki Arap-İsrail Savaşında dünyanın birçok ülkesinden savaşmak için İsrail'e gelen Yahudileri ve sonra Sovyetler Birliğinin Afganistan'a müdahalesi sonucu dünya genelinde bu bölgeye gelen yabancı savaşçıları sayabiliriz. Ardından bu yabancı savaşçılar Bosna ve Rusya Federasyonu'nun bir parçası olan Çeçenistan'da yani Kuzey Kafkasya'da da Rus kuvvetlerine karşı Çeçenlerin yanında yer almışlardır.

Soğuk Savaş esnasında ortaya çıkan vekalet savaşlarında yabancı savaşçılar var olsa da tamamı devletlerin kontrolündeydi. Soğuk Savaşın sonlarında Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı işgali ile meydana gelen çatışmalarda devletlerin kontrolleri dışında da bazı olguların ortaya çıkması yeni tartışmalar ortaya çıkarmıştır. Terörün 11 Eylül saldırıları ile birlikte uluslararası hale gelmesiyle özellikle yabancı savaşçıların çokça kullandıkları cihat propagandası küresel hale gelmiş ve yabancı savaşçı sorunu ortaya çıkmıştır. El-Kaide'nin bu sorunun ortaya çıkmasında katkısı büyüktür. El-Kaide içerisindeki teröristlerin değişik milletlerden olması terörün küreselleşmesine katkı sağlamıştır.

Daha önceki yıllarda çok fazla meşruiyeti sorgulanmayan yabancı savaşçılar daha sonra özellikle 2000'li yılların başında sorgulanmaya başlanmış ve 2014 yılında BM Güvenlik Konseyince gayri meşru ilan edilmişlerdir. Buradaki ikilemin ortaya koyduğu sonuç aslında 2000'li yıllardan sonra bu savaşçıların terörist haline geldiğidir. Yabancı savaşçılar kendilerini bir dava için gönüllü olarak feda eden yüksek nitelikli kişiler olarak değerlendirmektedir. Bu değerlendirmede üç öge öne çıkmaktadır. Yabancılık, gönüllülük ve bir davaya sahip olama/ adanma. Buradan yola çıkarak etnik olarak aynı olunsu bile savaşçının başka ülkenin vatandaşı olması lazımdır. Aynı zamanda maddi çıkar sağlama isteği olmadan tamamen yardım, kurtarma veya etnik güdülerle hareket ediyor olması gerekmektedir. Kendi ülkesi ile ilgili bir orduya veya bir gruba dahil olmaması, başka ülkelerde kurulu askeri şirketlerde görev yapmaması, para kazanmak için orada bulunmaması gibi faktörler önemlidir. Bu arada savaşçıların muharip olup olmaması önemli değildir. Askeri faaliyetlere katıldıklarından ve muharip unsurlara destek sağladıkları için savaşçı sayılırlar

Ortaya çıkan bir olgu olan Yabancı Terörist Savaşçılar yapılan cihat propagandasıyla maalesef özellikle müslüman ülkelerde yoğunluk kazanmıştır. Sovyetler Birliğine karşı eğitilen yabancı savaşçılar ve küresel cihat olgusuyla ortaya çıkan El-Kaide işte bu cihat propogandası ile ortaya çıkmıştır. Teröristlerin çok uluslu olması ve terör örgütleri içerisinde bir araya gelmesi ayrıca içerisinde

bulundukları örgütlerin hem geldikleri ülkeyi hem de eylem yaptığı ülkeleri etkilemesi terörün uluslararası bir nitelik kazanmasına sebep olmuştur.

Yabancı savaşçıların katılım nedenleri ve genel özelliklerine bakarsak bunların genç, yetersiz eğitim seviyesine sahip, ekonomik durumu iyi olmayan, varoşlarda yaşayan kişilerden oluştuğunu görürüz. Bunların yaşamlarında aileden birini kaybetme, sosyal çevresinde problemler yaşama gibi çeşitli travmalar geçirdikleri görülmüştür. Yabancı savaşçıya dönüşmeden evvel bu çevrelerinden koptukları gözlemlenmiştir. Radikal cemaatlerle ilişki içerisinde olmuşlardır ve yüksek öğrenim görmüş uluslararası bağlantıya sahip gruplarla ve kişilerle bağlantıları oldukları da görülmektedir.

Selefi aşırı cihatçıların küresel bir cihat ederek tüm gerçek Müslümanları sözde kurulan İslam devletine hicret etmesi için çağırın DAESH gelemeyenleri de kendi bulundukları ülkelerde eylem yapmaya çağırmıştır. Suriye’de olası bir barışın sağlanması sonucunda bu cihatçıların ne yapacağı ve ne gibi problemler yaratacağı topraklarından bu örgüte katılan tüm ülkeleri endişeye sürüklemektedir. Yani aslında yabancı terörist savaşçıların şiddeti dünyanın başka yerlerine taşıdıklarından ülkelerin güvenliğine olumsuz etki yaratmaktadır.

En son DAESH’in yabancı terörist savaşçıların Suriye’deki iç savaşa ve uluslararası alana etkileri, bu terör örgütünün içerisinde bulunan savaşçıların öncelikle Suriye’ye yakın ülkelerden gelmesi ama azımsanmayacak bir sayıda Batılı ülkelerden ve özellikle Rusya Federasyonu ve eski Sovyet Cumhuriyetlerinden de teröristlerin katılması dikkatleri Yabancı Terörist Savaşçıları üzerine çekmiştir. Bu çalışmada Suriye’deki Orta Asya ülkelerinden gelen yabancı terörist savaşçıların oluşturduğu risk ve tehditler, geri dönmeleri halinde kaynak ülkelerde ortaya çıkaracağı sorunlar, bunlara karşı alınması gereken tedbirler, ülkelerinin güvenlik algılamasına etkisi, katılım nedenleri, motivasyonları, radikalleşme süreçleri, Suriye’ye ve güvenliğine etkileri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Orta Asya, Yabancı Terörist Savaşçıları, Propaganda, DAESH, Suriye

KAYNAKÇA / BIBLIOGRAPHY

- Abadi, C. (2019). "Why is Turkey Fighting Syria's Kurds?", Web site:
<https://foreignpolicy.com/2019/10/17/turkey-claim-syrian-kurds-terrorists-not-isis-ypg-pkk-sdf/>
- Balbim, R. (Ed.) (2016), "The geopolitics of cities : old challenges, new issues", IPEA, Brasil,
- Barthes, R. (2000), *Mythologies*, London: Vintage Books.
- BBC, (2019). "Turkey-Syria offensive: Not our border, says Donald Trump" Web site:
<https://www.bbc.com>
- Belting, H. (2014). *An Anthropology of Images – Picture, Medium, Body*, Princeton & London: Princeton University Press.
- Benli, B. & Gezer, M. (2017). "Akıllı Şehirlere Dönüşüm Yolunda Türkiye", *Akıllı Şehirler*, İTÜ Vakfı Dergisi, Temmuz-Eylül 2017, Sayı:77, İstanbul.
- Birgün Gazetesi, "İç İşleri Bakanlığı'ndan 2016 IŞID Raporu", Web sitesi:
<https://www.birgun.net/haber/icisleri-bakanligi-ndan-2016-isid-raporu-141126>
- Buzan, B. (2008). *People, States & Fear: An Agenda for International Security Studies in the Post-Cold War Era*, ECPR Press.
- Buzan, B., Waeber, O. and De Wilde, J. (1998). *Security: A New Framework for Analysis*, Lynne Rienner Publishers.
- Byman D. (2005). *Deadly Connections: States that Sponsor Terrorism*. New York: Cambridge University Press.
- "Countering Hybrid Threats" <https://www.hybridcoe.fi/hybrid-threats/>
- Crenshaw M. (2007). "How Terrorism Declines", *Terrorism and Political Violence*, 3(1).
- Cronin A. K. (2006). "How Al-Qaida ends: the decline and demise of terrorist groups", *International Security*, 31(1).
- Dış işleri Bakanlığı Resmi Web Sitesi, "Terörizmle Mücadele Küresel Forumu Bilgi Notu" Web sitesi:
http://www.mfa.gov.tr/1-_terorizmle-mucadele-kuresel-forumu-_tmkf_-bilgi-notu.tr.mfa.
- Duffield J. S., Michota C. and Miller S. A. (2015). *Alliances*. In P. D. Williams (Ed.), *Security Studies: An Introduction*, New York: Routledge.
- Ercolani G. (2016). *The Anthropological Gaze: Deconstructing the Securitization Process and the Market of Anxiety*, in Javier Eloy Martinez Guirao, Baldomero de Maya Sancez, and

Anastasia Tellez Infantes (Eds), "Perspectivas Interdisciplinarias en el Estudio de la Cultura y la Sociedad", Universidad Miguel Hernandez.

Ergün, O. (2015). "Postmodern Jeopolitik ve Küresel Tasarımın Eleştirel Çözümlemesi TAAD, Yıl:6, Sayı:21.

Erkmen S. "İŞİD'li yabancıların röntgeni", Web site: <http://www.aljazeera.com.tr/gorus/isidli-yabancilarin-rontgeni>.

Europea Union, (2015). "Remarks by High Representative/Vice-President Federica Mogherini at the EUISS Annual Conference" Web site: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage_en/3133/Remarks%20by%20High%20Representative/Vice-President%20Federica%20Mogherini%20at%20the%20EUISS%20Annual%20Conference

Evans, M. (2016). "Future war in cities: Urbanization's challenge to strategic studies in the 21st century", International Review of the Red Cross, 98 (1).

Fregonese, S. (2012). "Urban Geopolitics 8 Years on. Hybrid Sovereignities, the Everyday, and Geographies of Peace", Geography Compass 6 (5).

Golan, A. (2009). "War and Postwar Transformation of Urban Areas: The 1948 War and the Incorporation of Jaffa into Tel Aviv", Journal of Urban History, 35(7).

Graham, S. (1998). "Global Grids of Glass: On Global Cities, Telecommunications and Planetary Urban Networks", Urban Studies, Vol. 36.

Graham, S. (2003). "Lessons in urbicide", New Left Review 19.

Graham, S. (2004). "Cities, War and Terrorism: Towards an Urban Geopolitics", Oxford, Blackwell.

Graham, S. (2004). "Postmortem City: Towards an Urban Geopolitics", Center of Contemporary Culture of Barcelona 2004 Conference lectured at the symposium "Urban Traumas. The City and Disasters". CCCB, 7-11 July 2004.

Gray, C. H. (1997). Postmodern war: the new politics of conflict. New York: The Guilford Press.

Hbrid Threads <https://www.youtube.com/watch?v=Xig1wtPRbnY>

Hegghammer T. (2013). "Should I Stay or Should I Go? Explaining Variation in Western Jihadists' Choice between Domestic and Foreign Fighting", American Political Science Review, 107 (1).

Henkin Y. (2006). "From Tactical Terrorism to Holy War: the Evolution of Chechen Terrorism, 1995-2004", Central Asian Survey, March-June 2006, 25.

Hoffman B. (2006). Inside Terrorism, 2 ed., New York: Columbia University Press.

- Institute for Economics and Peace, (2018). "Global Terrorism Index 2018: Measuring the impact of terrorism", Web site: <http://visionofhumanity.org/app/uploads/2018/12/Global-Terrorism-Index-2018.pdf>
- International Commission on Intervention and State Sovereignty (2001), "The Responsibility to Protect", Report of the International Commission on Intervention and State Sovereignty, Canada, 2001.
- Jenkins, R. (2014). *Social Identity*, London and New York: Routledge.
- Jonas, A. E. G. (2013). "City-Regionalism as a Contingent 'Geopolitics of Capitalism'", *Geopolitics*, 18 (2).
- Kaldor, M. (1997). Introduction. In M. Kaldor and B. Vashee (eds), "Restructuring the Global Military Sector", Volume I. *New Wars*. London: Pinter.
- Kaldor, M. (1999). *New and Old Wars: Organised Violence in a Global Era*. Cambridge: Polity Press.
- Karab E. (2013). *Tactics of Resistance The Archive of Crisis and the 'Capacity to Do What One Cannot'*, *Third Text*, 27 (5).
- Kurečić, P. (2016). "Studying of Urban Movements Through The Paradigms of popular Geopolitics And Anti-Geopolitics", *Journal of Economic and Social Development*, 3, (2).
- Kurkov, A. (2014). *Diari Ucraini, Rovereto (TN): Keller*.
- Laqueur W. (2008). *The Age of Terrorism*, Boston: Little & Brown, 1987 in James M. Lutz and Brenda J. Lutz, *Global Terrorism*, 2nd ed., Routledge: London.
- Lind, W. S. (1989). *The Changing Face of War: Into the Fourth Generation*, *Marine Corps Gazette*.
- Lind, W. S. (2004). *Understanding Fourth Generation War*, *Military Review*. 85(5).
- Malet D. (2013). *Foreign Fighters: Transnational Identity in Civil Conflicts*, Oxford University Press, New York.
- McInnes, C. (2001). *Fatal attraction: airpower and the West*, *Contemporary Security Policy*. 22(3),
- Mcloud, S. "Maslow's Hierarchy of Needs", <https://www.simplypsychology.org/maslow.html>
- Mesch C. (2013). *Art and Politics – A Small History of Art for Social Change Since 1945*, London-New York: I.B. Taurus.
- Middle East Policy Council, (2019). "The U.S.-YPG Relationship: U.S. Foreign Policy and the Future of the Kurds in Syria and Turkey", <https://mepc.org/commentary/us-ypg-relationship-us-foreign-policy-future-kurds-syria-and-turkey>

- Milhonic, A. (2005). "Artivism", Web site: <http://eipcp.net/transversal/1203/milohnic/en/print>
- Munkler, H. (2004). *The New Wars*. Cambridge: Polity Press.
- National Consortium for the Study of Terrorism and Responses to Terrorism (START). (2017). Global Terrorism Database [Data file]. Web site: <https://www.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?expanded=no&search=ISIL&ob=GTDID&od=desc&page=1&count=100#results-table>
- NATO (2019). "NATO's response to hybrid threats" Web site: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_156338.htm
- Novinkiblog (2016). *History Of The Now – a museum for Maidan. An Interview with Ihor Poshyvailo*, Web site: <https://novinkiblog.wordpress.com/2016/02/14/history-of-the-now-a-m>
- Omelicheva, M.Y. & Markowitz, L. (2019). "Does Drug Trafficking Impact Terrorism? Afghan Opioids and Terrorist Violence in Central Asia", *Studies In Conflict & Terrorism*, 42, (12).
- Plokhy, S. (2015). *The Gates of Europe – A History of Ukraine*, New York: Basic Books.
- Ramcharan B. (2015). "A New International Law of Security and Protection" <https://unchronicle.un.org/article/new-international-law-security-and-protection>
- RAN Center of Excellence, (2017). Manual, "Responses to returnees: Foreign terrorist fighters and their families" Web Site: https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/ran_br_a4_m10_en.pdf
- Ranciere, J. (2014). *The Politics of Aesthetics – The Distribution of the Sensible*, London: Bloomsbury.
- Rapoport D. "Terrorism" in M. Hawkesworth & M. Kogan (Eds.), *Routledge Encyclopedia of government and politics*, Vol. 2, London: Routledge.
- Rinelli, S. and Duyvesteyn, I. (2018). *The Missing Link: Civil-Military Cooperation and Hybrid Wars*. In E. Cusumano and M. Corbe. (Eds.), *A Civil-Military Response to Hybrid Threats*, Palgrave Macmillan.
- Rokem, J. vd. (2017). "Interventions in urban geopolitics" *Political Geography*, Elsevier, 61.
- Salukvadze, J., Golubchikov, O. (2015). "City as a geopolitics: Tbilisi, Georgia — A globalizing metropolis in a turbulent region", *Cities: The International Journal of Urban Policy and Planning*, Elsevier.
- Sari A. & Lauva A. "Hybrid Threats and the United States National Security Strategy: Prevailing in an "Arena of Continuous Competition" <https://www.ejiltalk.org/hybrid-threats-and-the-united-states-national-security-strategy-prevailing-in-an-arena-of-continuous-competition/>

- Sari, A. (2018). "Blurred lines Hybrid threats and the Politics of International Law", Strategic analyses January 2018, Hybrid HoE.
- Sassen, S. (2012). "An Emergent Urban Geopolitics", <http://www.saskiasassen.com/pdfs/london/an-emergent-urban-geopolitics.pdf>
- Schmid A. (2004). Terrorism-The Definitional Problem, Presented at the War Crimes Research Symposium: "Terrorism on Trial" at Case Western University School of Law, sponsored by the Frederick K. Cox International Law Center.
- Schneider, A. and Wright, C. (2013). (eds.), *Anthropology and Art Practice*, London-New York: Bloomsbury.
- Schneider, A. and Wright, C. (2014). (eds.), *Between Art and Anthropology – Contemporary Ethnographic Practice*, London-New York: Bloomsbury.
- Scott, A.J. (2001). *Global city regions: theory and policy*, Oxford University Press.
- Sloat A. (2019). "The U.S. played down Turkey's concerns about Syrian Kurdish forces. That could not last." Web site: <https://www.washingtonpost.com/outlook/2019/10/09/us-downplayed-turkeys-concerns-about-syrian-kurdish-fighters-that-couldnt-last/>
- Smorti, A. (2003). *La psicologia culturale*, Roma: Carocci editore.
- Soliev, N. (2019). "CENTRAL ASIA, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Counter Terrorist Trends and Analyses", Vol. 11, No. 1.
- Stern J. (2001). *The Ultimate Terrorists*, Harvard University Press, 1 ed.
- Svasek, M. (2007). *Anthropology, Art and Cultural Production*, London-Ann Arbor, MI: Pluto Press.
- Svasek, M. (2012). (ed.), *Moving Subjects, Moving Objects – Transnationalism, Cultural Production and Emotions*, New York – Oxford: Berghahn Books.
- ŞEN Y. F. (2018). *Yabancı Terörist Savaşçılar, Radikalleşme Şiddet ve Terörizm*, Polis Akademisi Yayınları, Ed. Haklı, S. Z. 1. Baskı, Ankara.
- Terzi, F. & Ocakçı, M. (2017). "Kentlerin Geleceği: Akıllı Kentler", *Akıllı Şehirler*, İTÜ Vakfı Dergisi, Sayı:77, İstanbul.
- The Soufan Center, (2017). "Beyond The Caliphate: Foreign Fighters and the Threat of Returnees", Web site: <https://thesoufancenter.org/wp-content/uploads/2017/11/Beyond-the-Caliphate-Foreign-Fighters-and-the-Threat-of-Returnees-TSC-Report-October-2017-v3.pdf>.
- The Webster Dictionary, "Terrorism", <http://www.websters-online-dictionary.org/definitions/terrorism>

- Thornton T. P. (1964). "Terror as a Weapon of Political Agitations". Eckstein, H. (Ed.). *Internal War*. London.
- Tuathail, G. Ó. (2013). "Understanding Critical Geopolitics: Geopolitics and Risk Society", Colin S. Gray & Geoffrey Sloan (Eds.), *Geopolitics, Geography and Strategy*, Routledge.
- UN HABITAT (2007). "Enhancing Urban Safety And Security: Global Report On Human Settlements 2007", Earthscan, London.
- United Nations (1945). "Charter of the United Nations", 26 June 1945, Web Site: <https://www.un.org/en/charter-united-nations/index.html>
- United Nations (1992). "An Agenda for Peace: Preventive Diplomacy, Peacemaking and Peace-Keeping", UN, 17 June 1992, Web Site: https://www.un.org/ruleoflaw/files/A_47_277.pdf
- United Nations (1994). "Human Development Report 1994", United Nations Development Programme, Oxford University Press.
- United Nations Office of Counter-Terrorism (2017.) "Enhancing the Understanding of the Foreign Terrorist Fighters Phenomenon in Syria" Web site: https://www.un.org/en/counterterrorism/assets/img/Report_Final_20170727.pdf, (Erişim tarihi: 12.12.2019).
- United Nations Security Council (2014). "Resolution 2178" [https://undocs.org/S/RES/2178%20\(2014\)](https://undocs.org/S/RES/2178%20(2014))
- United Nations, (1985). "U.N. General Assembly (9 December 1985)". 40th Session, Resolution 40/61 (Measure to prevent international terrorism), pp. 301-2 in *Resolutions and Decisions adopted by the General Assembly during its Fortieth Session Supp. No. 53 (A/40/53)*, Official Record, New York, 1986.
- Uzieblo, J.J. (2017). "United in Ambiguity? EU and NATO approaches to Hybrid warfare and hybrid threats", EU diplomacy paper 5.
- Van, C. M. (1991). *On Future War*. London: Brassey's.
- Waewer, O. "Securitization and Desecuritization", On Security, LIPSCHUTZ Ronnie D. (Ed.), Colombia University Press, 1995.
- Wall, R. (2011). "Urban Geopolitics: Urban Competitiveness and the Global Economic Network", *Atlantis*, 22.(3).
- Williams P. D. (2015). *War*. In P. D. Williams (Ed.), *Security Studies: An Introduction*. New York: Routledge.
- Womack, M. (2005). *Symbols and Meaning – A Concise Introduction*, Oxford: Altamira Press.

Yalçınkaya H. (2017). IŞİD'in Yabancı Savaşçıları ve Yarattığı Tehdit: Türkiye'nin Tecrübesi: (2014-2016), ORSAM Rapor No:210.

Горбунов Ю.С. “К вопросу о правовом регулировании противодействия терроризму”, Журнал российского права. 2.

Григорьев, А.А. “Научное и законодательное представление о терроризме в России”, Государственная служба. 2008.- №4 [54] июль-август.

Костромина Дарья. “Уголовные преследования за терроризм в России и злоупотребления со стороны государства: как складывалась система”, 12.11.2018
https://memohrc.org/sites/all/themes/memo/templates/pdf.php?pdf=/sites/default/files/205_-_obzor_pervyy_kak_skladyvalas_sistema.pdf

Рарог А.И. Уголовный кодекс России против терроризма. Lex russica (Русский закон). 2017;(4):155-178. <https://doi.org/10.17803/1729-5920.2017.125.4.155-178>

Шегаев, И. С. Терроризм: история и причины возникновения, Молодой ученый. 2013. № 10.

О противодействии терроризму : федеральный закон от 6 марта 2006 г. № 35-ФЗ,
<http://nac.gov.ru/zakonodatelstvo/zakony/federalnyy-zakon-ot-6-marta-2006-g-n-35-fz-o.html>

Федеральный закон от 06.03.2006 № 35- ФЗ «О противодействии терроризму» (ред. от 18.04.2018), Российская газета. № 48. 10.03.2006.

Уголовный кодекс Российской Федерации от 13 июля 1996 г. № 63-ФЗ, Сайт “СПС “КонсультантПлюс”. http://www.consultant.ru/document/cons_doc_LAW_10699/

О Стратегии национальной безопасности Российской Федерации: Указ Президента РФ от 31 декабря 2015 г. № 683, <https://rg.ru/2015/12/31/nac-bezopasnost-site-dok.html>.

BEYKENT ÜNİVERSİTESİ

Ayazağa - Maslak Yerleşkesi

Ayazağa - Sarıyer / İST. **Faks:** 0212 289 64 90

Beylikdüzü Yerleşkesi

Beykent - Büyükçekmece / İST. **Faks:** 0212 872 28 30

Hadımköy Yerleşkesi

Akçaburgaz Mevkii - Esenyurt / İST

Taksim Yerleşkesi

Sıraselviler - Beyoğlu / İST. **Faks:** 0212 243 02 78

Beykent Üniversitesi Çağrı Merkezi

beykent.edu.tr - info@beykent.edu.tr

444 1997

/BeykentUnv

/BeykentUnv

/BeykentUnv